

Úvod do radiačních metod

© 1996-2016 Josef Pelikán CGG MFF UK Praha

pepca@cgg.mff.cuni.cz
http://cgg.mff.cuni.cz/~pepca/

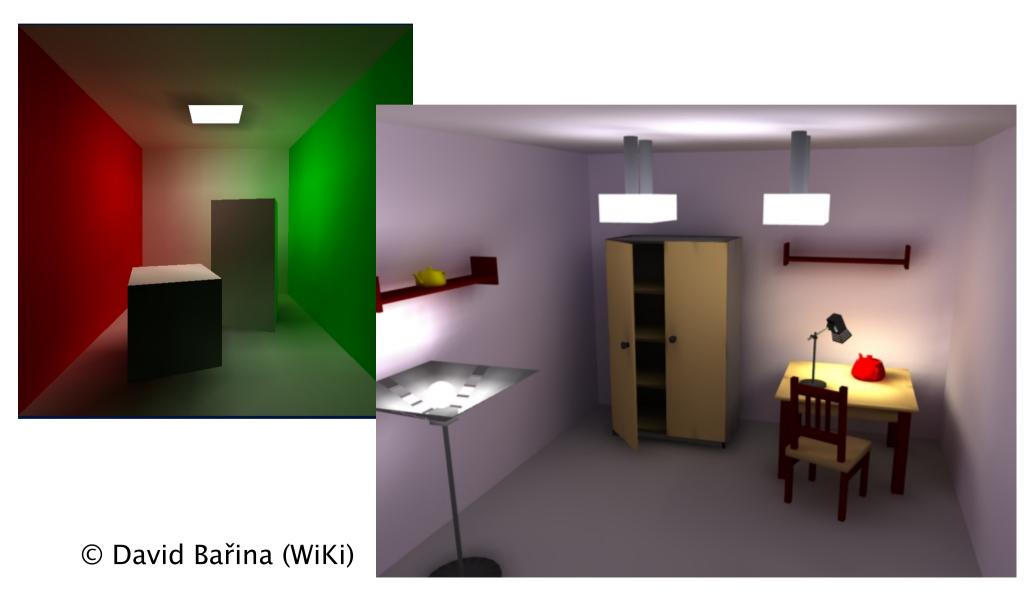

Globální výpočet osvětlení

- založen na fyzikálním principu
 - propagace energie (světla) v difusním prostředí
 - použití v syntéze obrazu: Cindy Goral (SIGGRAPH 1984)
- dokáže dobře spočítat měkké osvětlení, sekundární odrazy světla, ..
- základní metoda nezvládá ostré světlo, zrcadlové odrazy, ..
- časově náročnější než rekurzivní sledování paprsku
 - RT: zobrazení (rendering), Rad: jen výpočet osvětlení

Radiační metoda – příklady

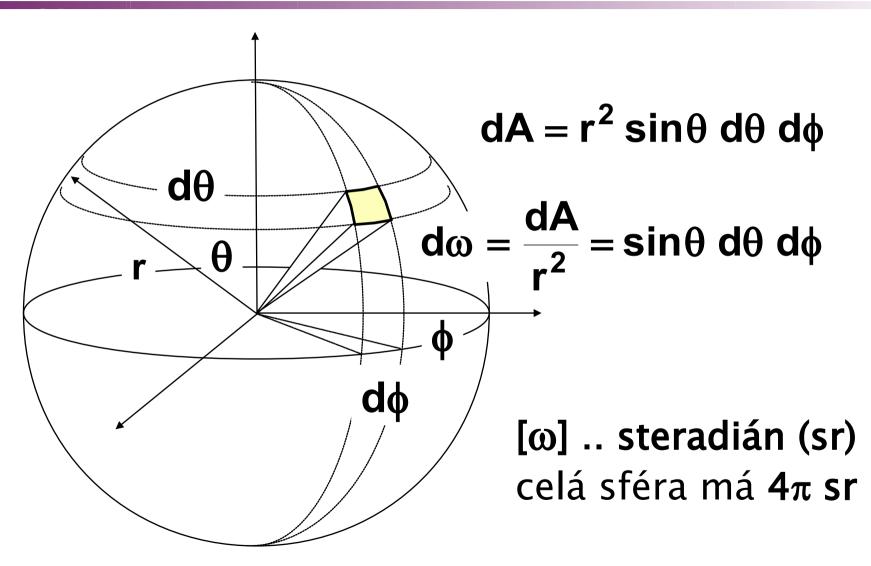

Základní radiometrické veličiny

- množství **energie** přijaté (emitované) nějakou plochou:
 - $-Q_{in}(Q_{out})$ [Joul]
- výkon přijímaný (emitovaný) nějakou plochou:
 - $-\Phi_{in}(\Phi_{out})$ [Joul/sec = Watt]
- přijímaná (emitovaná) radiosita (hustota výkonu):
 - $-B_{in}$ (E, B_{out}) [W/m²]
- intenzita (hustota výkonu v prostorovém úhlu ω):
 - $-I = d\Phi/d\omega$ [W/sr]

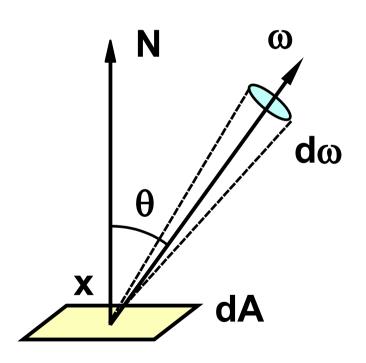

Radiance

přijímaná (emitovaná) radiance ve směru ω:

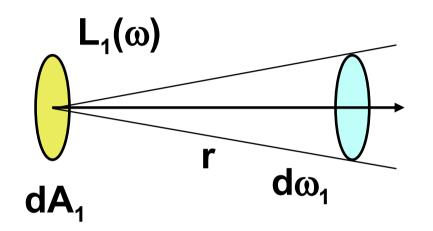
$$-L_{in}(\omega) (L_e(\omega), L_{out}(\omega)) [W/(m^2 \cdot sr)]$$

$$L_{out}(x,\omega) = \frac{d^2\Phi}{dA d\omega \cos \theta}$$

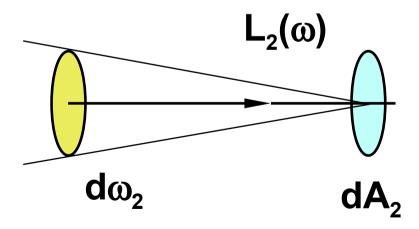
$$= \frac{dB_{out}}{d\omega \cos \theta}$$
$$= \frac{dI}{dA \cos \theta}$$

Zákon zachování energie v paprsku

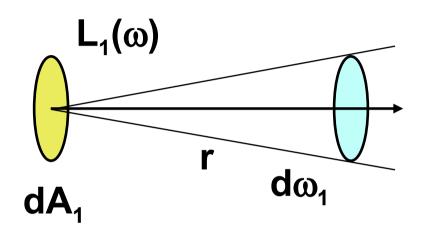

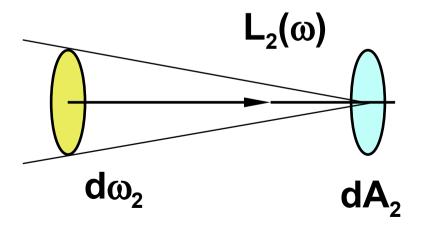
 $L_1 d\omega_1 dA_1 = L_2 d\omega_2 dA_2$

emitovaný výkon přijímaný výkon

Zákon zachování energie v paprsku

$$L_1 d\omega_1 dA_1 = L_2 d\omega_2 dA_2$$

$$\frac{T}{T} = d\omega_1 dA_1 = d\omega_2 dA_2 =$$

$$= \frac{dA_1 dA_2}{r^2}$$
kapacita paprsku

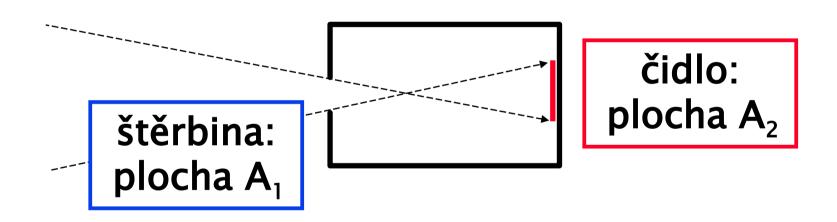
$$L_1 = L_2$$

paprsek ... radiance L

naměřená veličina je přímo úměrná radianci viditelné části scény

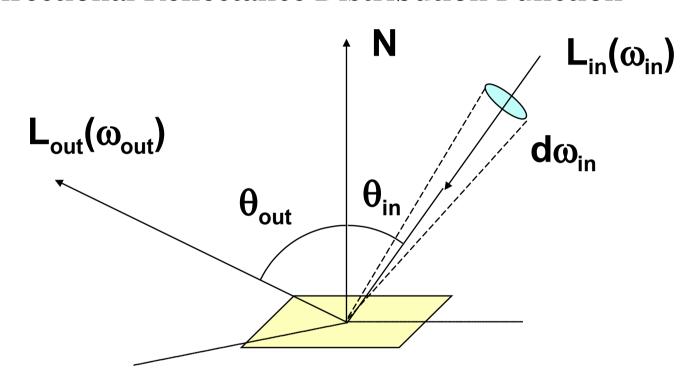

$$\underline{\mathbf{R}} = \int_{\mathbf{A}_2} \int_{\Omega} \mathbf{L}_{in} (\mathbf{A}, \boldsymbol{\omega}) \cdot \mathbf{cos} \, \boldsymbol{\theta} \, d\boldsymbol{\omega} \, d\mathbf{A} = \underline{\mathbf{L}_{in} \cdot \mathbf{T}}$$

BRDF (funkce odrazivosti)

"Bidirectional Reflectance Distribution Function"

$$f(\omega_{in} \to \omega_{out}) = \frac{L_{out}(\omega_{out})}{L_{in}(\omega_{in}) \cdot \cos \theta_{in} \cdot d\omega_{in}} \quad [sr^{-1}]$$

Helmholtzův reciproční zákon, ...

pro reálné povrchy těles (vyhovující fyzikálním zákonům) platí:

$$f(\omega_{in} \rightarrow \omega_{out}) = f(\omega_{out} \rightarrow \omega_{in})$$

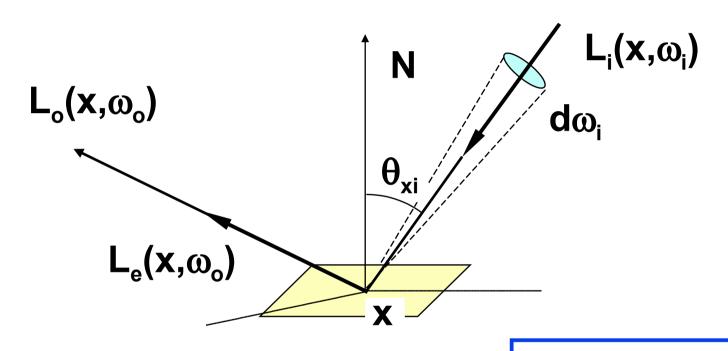
- obecná BRDF nemusí být isotropní (invariantní k otočení kolem normály)
 - kovové povrchy leštěné v jednom směru, ..

$$f(\theta_{in}, \phi_{in}, \theta_{out}, \phi_{out}) \neq f(\theta_{in}, \phi_{in} + \phi, \theta_{out}, \phi_{out} + \phi)$$

Lokální rovnice (OVTIGRE)

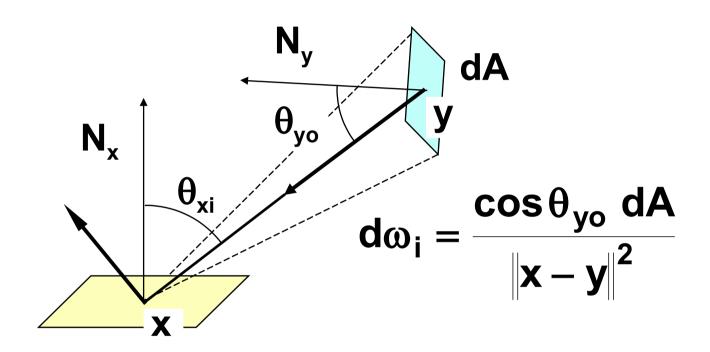
"Outgoing, Vacuum, Time-Invariant, Gray Radiance Equation"

$$\begin{aligned} \mathsf{L}_o\big(\,x,\omega_o\big) &= \mathsf{L}_e\big(\,x,\omega_o\big) \,+ \\ &+ \int \mathsf{f}\big(\,x,\omega_i \to \omega_o\big) \cdot \mathsf{L}_i\big(\,x,\omega_i\big) \cdot \mathsf{cos}\,\theta_{xi} \,\,\mathsf{d}\omega_i \end{aligned}$$

Radiance přijímaná z plochy

Geometrický člen:

$$\mathbf{G}(\mathbf{y}, \mathbf{x}) = \frac{\cos \theta_{yo} \cos \theta_{xi}}{\|\mathbf{x} - \mathbf{y}\|^2}$$

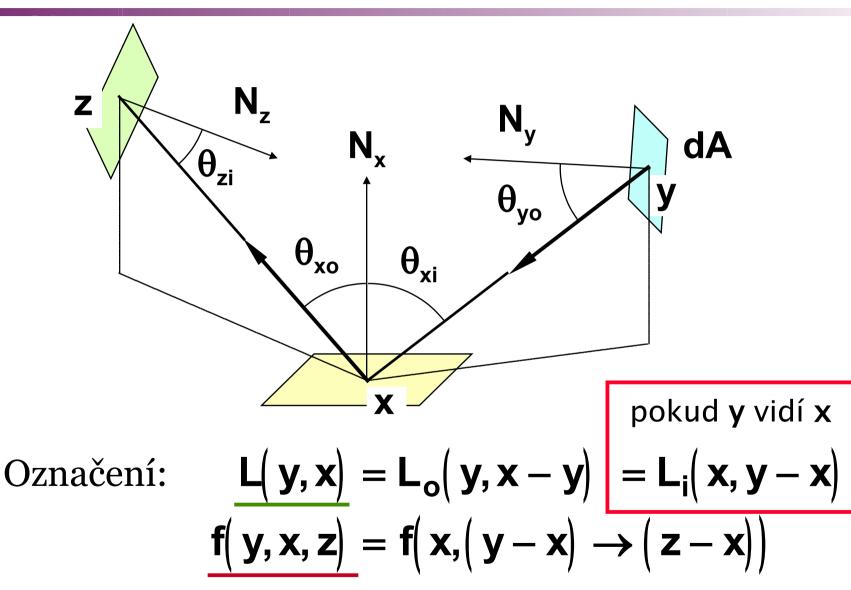
Radiance přijímaná z plochy

$$\begin{split} & L_o\big(\,x,\omega_{\,o}\big) = & \text{integrál přes všechny úhly} \\ & = L_e\big(\,x,\omega_{\,o}\big) + \int\limits_{\Omega} f\big(\,x,\omega_{\,i} \to \omega_{\,o}\big) \cdot L_i\big(\,x,\omega_{\,i}\big) \cdot \cos\theta_{\,xi} \,\,d\omega_{\,i} = \\ & = L_e\big(\,x,\omega_{\,o}\big) + \int\limits_{S} f\big(\,x,\omega_{\,i} \to \omega_{\,o}\big) \cdot L_o\big(\,y,\!-\!\omega_{\,i}\big) \cdot G\!\big(\,y,x\big) \,\,dA \\ & \text{integrál přes vyzařující plošku} \end{split}$$

(za předpokladu, že z bodu x je vidět celá plocha S)

Šíření světla odrazem

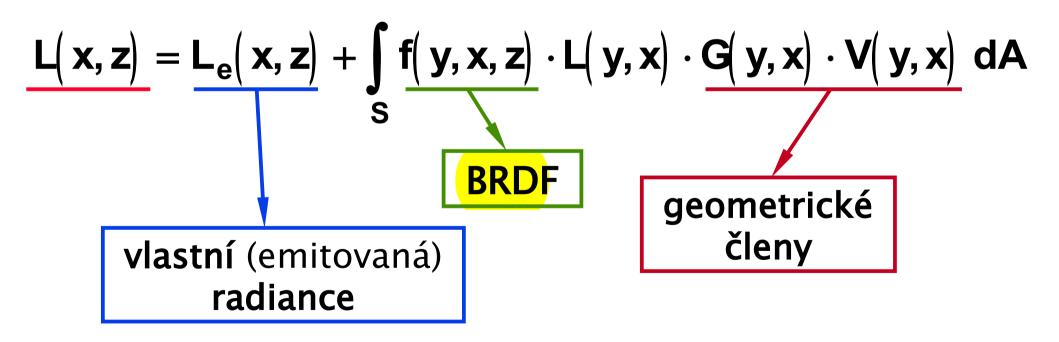

Radiosity 2016

Rovnice pro nepřímou radianci

$$V(y,x) = \begin{pmatrix} 1 & \text{pokud } y \text{ vidi } x \\ 0 & \text{jinak} \end{pmatrix}$$

Rovnice pro radiositu

- předpokládáme ideálně difusní povrch:
 - **BRDF** není závislá na vstupním a výstupním úhlu
 - výstupní radiance L(y,ω) nezávisí na směru ω

$$L(x,z) = L_e(x,z) + f(x) \cdot \int_S L(y,x) \cdot G(y,x) \cdot V(y,x) dA$$

$$\mathbf{L}(\mathbf{x},\mathbf{z}) = \mathbf{B}(\mathbf{x})/\pi, \quad \mathbf{L}_{\mathbf{e}}(\mathbf{x},\mathbf{z}) = \mathbf{E}(\mathbf{x})/\pi, \quad \mathbf{f}(\mathbf{x}) = \rho(\mathbf{x})/\pi$$

$$B(x) = E(x) + \rho(x) \cdot \int_{S} B(y) \cdot \frac{G(y,x) \cdot V(y,x)}{\pi} dA$$

Diskrétní řešení radiační rovnice

$$B(x) = E(x) + \rho(x) \cdot \int_{S} B(y) \cdot g(y, x) dA$$

kde
$$\mathbf{g}(\mathbf{y}, \mathbf{x}) = \frac{\mathbf{G}(\mathbf{y}, \mathbf{x}) \cdot \mathbf{V}(\mathbf{y}, \mathbf{x})}{\pi}$$

- řešení B je nekonečně-dimenzionální
- diskretizace problému:
 - Monte-Carlo ray-tracing (řešení závislé na pohledu)
 - klasické radiační metody (konečné/hraniční prvky)

Obecná radiační metoda

- rozdělení ploch na konečný počet elementů
- určení polohy uzlových bodů na elementech
 - v těchto bodech se bude počítat hodnota radiosity
- volba **aproximační metody** a chybové metriky
 - systém basických funkcí pro lineární (konvexní) kombinace hodnot v uzlových bodech
- výpočet koeficientů soustavy lineárních rovnic
 - "konfigurační faktory" ("form-factors")

Obecná radiační metoda

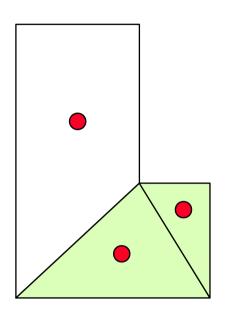
- ⁶ řešení soustavy lineárních rovnic
 - výsledek: radiosita v uzlových bodech
- ⁶ rekonstrukce přibližného řešení na **celých plochách**
 - lineární kombinace bazických funkcí pomocí hodnot v uzlových bodech
- zobrazení výsledku (libovolný směr pohledu)
 - intenzita osvětlení závisí na spočítané radiositě

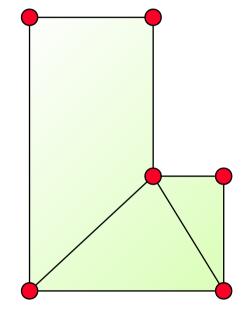
Poznámky

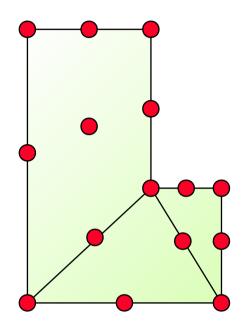
- krok se provádí ve fázi návrhu algoritmu
 - v implementaci se přímo neobjevuje
- některé zdokonalené metody nepostupují striktně posloupností kroků • až •
 - často se výpočet v některých fázích vrací a opakují se předcházející kroky (s lepší aproximací, lepším rozlišením, ..)

konstantní (uzly jsou těžiště ploch) bilineární (uzly jsou ve vrcholech) kvadratická (další uzly jsou uprostřed hran a stěn)

průměr přes

Metoda konstantních elementů

- na elementu A_i předpokládám konstantní odrazivost ρ a radiositu B průměr hodnot B(x):
 - značení: ρ_i , B_i pro i = 1 ... N

$$B(x) = E(x) + \rho(x) \cdot \int_{S} B(y) \cdot g(y, x) dA$$

$$B_{i} = E_{i} + \rho_{i} \cdot \frac{1}{A_{i}} \int_{A_{i}} \left[\sum_{j=1}^{N} B_{j} \int_{A_{j}} g(y, x) dA_{j} \right] dA_{i}$$
plochu A_{i}

radiosita přijímaná v bodě **x** (ležícím na **A**_i)

Základní rovnice pro radiositu

přehození sumy a integrálu:

$$B_i = E_i + \rho_i \cdot \sum_{j=1}^N B_j \cdot \frac{1}{A_i} \int_{A_i} \int_{A_j} g(y, x) dA_j dA_i$$

geometrický člen – **konfigurační faktor F**_{ij} (část energie vyzářené ploškou **A**_i dopadající na **A**_i)

$$B_{i} = E_{i} + \rho_{i} \cdot \sum_{j=1}^{N} B_{j} F_{ij} \left[\frac{W}{m^{2}} \right]$$

Fyzikálně intuitivní odvození

$$\mathbf{B_i A_i} = \mathbf{E_i A_i} + \rho_i \cdot \sum_{j=1}^{N} \mathbf{B_j A_j F_{ji}} \quad [w]$$

emitovaný výkon = vlastní výkon + odražený výkon

reciproční pravidlo: $A_j F_{ji} = A_i F_{ij}$

$$\boldsymbol{A}_{j}\,\boldsymbol{F}_{ji}=\boldsymbol{A}_{i}\,\boldsymbol{F}_{ij}$$

$$\mathbf{B}_{i}\mathbf{A}_{i} = \mathbf{E}_{i}\mathbf{A}_{i} + \rho_{i} \cdot \sum_{j=1}^{N} \mathbf{B}_{j} \mathbf{F}_{ij} \mathbf{A}_{i} \cdot \mathbf{A}_{i}^{-1}$$

$$B_i = E_i + \rho_i \cdot \sum_{j=1}^{N} B_j F_{ij} \quad \left[\frac{w}{m^2} \right]$$

$$\frac{\mathbf{B_i}}{\mathbf{P_i}} - \rho_i \cdot \sum_{j=1}^{N} \frac{\mathbf{B_j} \mathbf{F_{ij}}}{\mathbf{F_{ij}}} = \mathbf{E_i} \qquad i = 1..N$$

$$\begin{bmatrix} 1 - \rho_1 F_{1,1} & -\rho_1 F_{1,2} & \dots & -\rho_1 F_{1,N} \\ -\rho_2 F_{2,1} & 1 - \rho_2 F_{2,2} & \dots & -\rho_2 F_{2,N} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ -\rho_N F_{N,1} & -\rho_N F_{N,2} & \dots & 1 - \rho_N F_{N,N} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} B_1 \\ B_2 \\ \dots \\ B_N \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} E_1 \\ E_2 \\ \dots \\ E_N \end{bmatrix}$$

vektor neznámých [Bi]

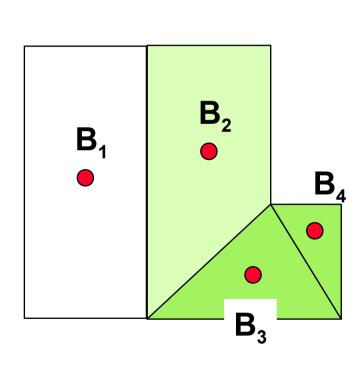
Soustava lineárních rovnic

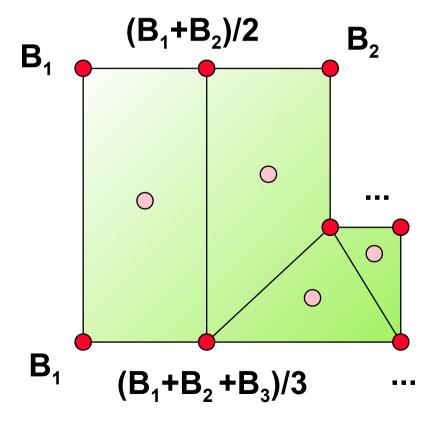
- pro rovinné plošky platí: F_{ii} = 0
 - na diagonále jsou pouze jedničky
- nediagonální prvky matice mají typicky malou absolutní hodnotu
 - matice je "diagonálně dominantní"
 - ⇒ soustava je stabilní a lze ji úspěšně řešit **iteračními metodami** (Jacobi, Gauss-Seidel)
- → při **změně osvětlení [E_i]** se nemusí soustava počítat znovu (používáme-li přímou metodu)

Přenos radiosity do vrcholů

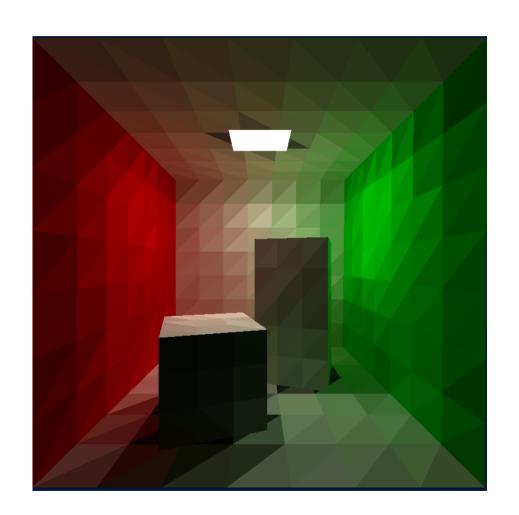
I v metodě konstantních elementů je při zobrazování žádoucí použít alespoň **Gouraudovu interpolaci barvy**

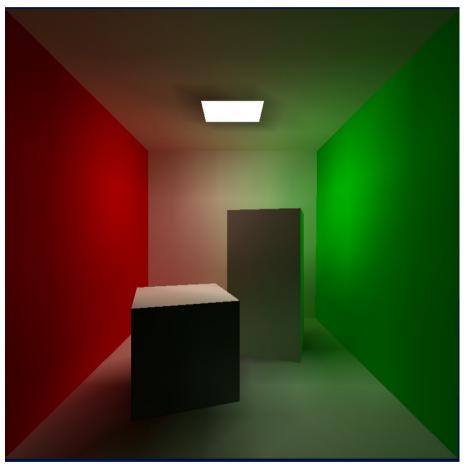

Ukázka lineární interpolace

Konec

- C. M. Goral, K. E. Torrance, D. P. Greenberg, B. Battaile: Modeling the Interaction of Light Between Diffuse Surfaces, CG vol 18(3), SIGGRAPH 1984
- **A. Glassner**: *Principles of Digital Image Synthesis*, Morgan Kaufmann, 1995, 871-937
- M. Cohen, J. Wallace: Radiosity and Realistic Image Synthesis, Academic Press, 1993, 13-64
- J. Foley, A. van Dam, S. Feiner, J. Hughes: Computer Graphics, Principles and Practice, 793-804